

God som gull

For to år siden tok Jesper feil av en sten og en pinne. Men det har gått bra. Bikkja er ikke tannlegebarne barn for ingenting.

Airdaletterieren Jesper er snarere å betrakte som en «rare-dale», ifølge eieren, Anders Fæhn. Jesper går aldri i bånd, og kunne blitt fredsmegler i enhver væpnet konflikt. Hvis det kommer en yppal hannhund, trenger ikke Jesper mer enn å se på ham, så er aggressiviteten som blåst bort. Det er noe med personligheten til den bikkja som gir assosiasjoner til selveste Nelson Mandela, hvis alt eieren forteller, stemmer.

Jesper er i hvert fall en hund etter pinner, og en sann badeengel. Hele året faktisk. Men særlig når det er varmt, som tidlig på sommeren for to år siden. Da tok eieren ham med ut på Bygdøy for å bade. Der har de nemlig et sted som de betrakter som sin egen hemmelige badestrand.

Godt utstyrt med pinner startet de seansen. Den går ut på at Anders skal kaste en pinne ut i vannet, og Jesper skal kaste seg etter. Så skal han svømme ut og hente pinnen, for å bringe den tilbake. Underveis forsvinner det imidlertid en del pinner, og noen blir til pinneved og flis, så det gjelder å ha et stort lager. Det pleier matfar å sørge for. Han er etter hvert blitt en habil pinnesamler, og føler seg mest komfortabel når han har nok pinner for en hel dag innen rekkevidde. Men denne gangen gikk han altså tom.

Og der på stranden var det ingen pinner å se. Den hemmelige badestranden er omgitt av bratte skrenter, og Anders så ingen annen utvei enn å gi seg til å klatre. For på toppen ante han at han



Jesper kan fortsatt nyte sin pinne i solen i Slottsparken. Foto: Ellen Beate Dyvi.

ville kunne finne det hunden så gjerne ville ha. Men så skjer det ulykksalige at han sparker løs en sten mens han er på vei opp skrenten. Og denne stenen kommer i et fint svev ned mot den ivrig ventende hunden. Bikkja er sikker på at det er en pinne som kommer, og snapper til med sikker presisjon. Dermed er det gjort. Den stakkars hunden er blitt to tenner fattigere.

Men eieren forstår ikke hvor vondt det gjør. For Jesper er ikke den som klager. Så det blir ikke gjort noe mer, etter at Anders har konstatert hva som er skjedd.

SMERTER OG OPERASJON • Det er sommer og tropevarme i Sør-Norge. Hund og eier tar seg en tur nedover til Vestfold for å være med på en fest. Ja, de er alltid sammen. Anders drar aldri noe sted uten den bikkja, og Jesper drar aldri noe sted uten Anders. Jesper er aldri alene hjemme. De sover sammen, og de jobber sammen, i reklamebyrået

Strada. Det er ikke mange møter Anders går i uten at Jesper er med.

– Det måtte eventuelt være hvis det er snakk om noen nye kunder, eller et sted der jeg ikke er helt sikker på om hunder har adgang. Det er alltid noen hysterikere. Men som regel er Jesper med. Og hvis han skulle utebli fra et møte, blir han etterlyst. Folk vil helst at han skal være der, forteller Fæhn.

Så også denne sommerhelgen i Vestfold. Men han er ikke helt seg selv, den gode Jesper. Han som ellers er mild og from som et lam. Nå viser han tegn på irritasjon for aller første gang i sitt nesten tre år lange liv. Det er ikke snakk om annet enn litt småmurring når ungene haler og drar i ham, men det er helt ulikt han som alltid er så snill som dagen er lang. Og etter hvert skjønner matfar at det ikke bare er varmen som gjør at Jesper føler seg uvel. Hunden har rett og slett vondt. Og det er ikke noe rart, med to brukne tenner i munnen, åpen pulpa og det hele.



Under full narkose ble det utført to ganger rotfylling på Jesper. Foto: privat.



Resultatet er to flotte gulltenner som foreløpig har holdt i to år, mens Jesper lever og tygger som før. Foto: privat.

– Hva gjorde du da?

– Da det gikk opp for meg at det var alvor, ringte jeg faren min, som er tannlege, og sa at Jesper trengte hjelp.

Og bestefar Fæhn var ikke den som sa nei til sitt firbente barnebarn. Der var det bare å komme. I første omgang ble det lagt to midlertidige fyllinger. Og Jesper ble med en gang lettere til sinns. Smertene ble borte, og han kunne leke livet igjen. Mens matfar og behandler tannlege, Marius Bunes, diskuterte hva de skulle gjøre videre. Skulle de ganske enkelt trekke tennene, eller prøve å reparere? De bestemte seg for det siste, og for å gå skikkelig grundig til verks.

Som sagt så gjort. Etter noen uker ble Jesper lagt i full narkose og det ble utført «dobbel rotfylling». Det ble også bygget opp og tatt avtrykk til nye tenner. Operasjonen tok halvannen time, og anestesen var det veterinær Geir Erik Berge som sto for. Tannlege Bunes var ikke vant til å operere hunder, og ville

overlate narkosedelen til en som kunne det. Berge syntes operasjonen var så spesiell at han gjorde jobben vederlagsfritt, bare for å få lov til å være med på den epokegjørende begivenheten.

Og noen uker senere lå Jesper igjen på operasjonsbordet. Da kom selve kronen på verket. I form av gull i en sterkere legering enn det som er vanlig hos folk flest. Jesper har tross alt en litt annen form for munnbruk enn oss andre. Vi tar oss riktignok en pinne i ny og ne, vi tobente også, men ikke av helt den samme sorten som Jesper.

TENNENE HOLDER • Og hvordan går det med tennene? Jo, etter to år er gulltennene like hele og fine. Og eieren forteller at bikkja har en like fri livsutfoldelse som før. Ingen begrensninger er lagt. Jesper er fortsatt tidvis bever. Så mye han vil.

– Men jeg følger med, og det skal bli interessant å se hvor lenge gulltennene holder. Det neste blir kanskje stål, sier

Fæhn og fortsetter: – Det jeg i hvert fall har lært, er at munnstell er like viktig for hunder som for mennesker. Det sier veterinæren, som kan fortelle at i ni av 10 tilfeller hvor en hund kommer inn med diffuse plager, skyldes det at det er noe med tennene. Selv forebygger jeg tannproblemer hos Jesper ved å sørge for renhold. Det skjer ved at jeg pusser tennene hans tre ganger i uken.

Og dette får vi vite mens Jesper ligger og drar seg på kontoret. Før vi blir invitert på tur i Slottsparken med den sjeldne hunden. Der får vi se at han faktisk bringer fred med seg. Han klarer i hvert fall å dempe en golden retriever med testosteronoverskudd. Det vil faktisk ikke si så rent lite, i den overspente hundeverdenen i tigerstaden.

Ellen Beate Dyvi